

កញ្ចប់ឧបករណ៍

ស្តង់ដារពិការភាព
សំរាប់ការអប់រំ

វិធីគាំទ្រ

ធនធាននេះជួយសិស្សដែលមានពិការភាពអោយចេះកសាងជំនាញ
លើការគាំទ្រអោយខ្លួនឯង
ហើយនិងណែនាំពីរបៀបជំរាបនិងដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយអ្នកផ្តល់
ការអប់រំរបស់គេ។

ធនធាននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសិស្សនិងយុវជនដែលមានពិការភាព និងមាតាបិតា និងអ្នកថែរក្សារបស់គេ។

អំពីធនធាននេះ

ធនធាននេះត្រូវបានទទួលមូលនិធិពីរដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី។

វាត្រូវបានបង្កើតដោយសិស្សនិងក្មេងដែលមានពិការភាពនិងមាតាបិតានិងអ្នកថែរក្សារបស់គេ

រួមនឹងជំនួយពីកុមារនិងយុវជនពិការនៅអូស្ត្រាលី (CYDA) ហើយនិងសម្ព័ន្ធពិការភាពជាតិសាសន៍ (NEDA)។

កញ្ចប់ឧបករណ៍នេះផ្តល់ព័ត៌មានទូទៅតែប៉ុណ្ណោះ។

វាមិនប្រហែលជាមិនបង្ហាញពីរបៀបប្រើច្បាប់ដល់កាលៈទេសៈរបស់អ្នកទេ។ វាមិនផ្តល់ឱកាសច្បាប់ទេ។

រដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលីទទួលស្គាល់ម្ចាស់ទឹកដីដើមនិងអ្នកថែរក្សាស្រុកទូទាំងប្រទេសអូស្ត្រាលី។

យើងទទួលស្គាល់ដល់ទំនាក់ទំនងដ៏និរន្តរ៍ជាមួយដី ទឹក និងសហគមន៍របស់គេ។

យើងសូមគោរពដល់ពួកគេនិងដល់ពួកចាស់ទុំពីអតីតកាលនិងបច្ចុប្បន្នកាល។

យើងសូមគោរពដល់ការអនុវត្តផ្នែកវប្បធម៌ ព្រលឹងវិញ្ញាណ និងការអប់រំនៃជនអាបូរីជីនី និងពួកកោះTorres Straight.

កំណត់សំគាល់ពីភាសា

ធនធាននេះប្រើភាសាបុគ្គលមុន (ឧ. សិស្សដែលមានពិការភាព)។ ប៉ុន្តែវិធីនេះមិនសមនឹងមនុស្សគ្រប់រូប

ហើយមនុស្សជាច្រើនចូលចិត្តភាសាអត្តសញ្ញាណមុន (ឧ. សិស្សពិការ)។

វាសំរេចទៅលើបុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលគេជ្រើសរើសសំគាល់ខ្លួនដោយរបៀបណានោះ។ យើងសូមលើកទឹកចិត្តអ្នក

អោយសួរគេថាគេចូលចិត្តអ្វី។ យើងក៏ទទួលស្គាល់ប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ជ្រាលជ្រៅដែលនៅពីក្រោយពាក្យទាំងនេះដែរ។

ធនធានបន្ថែម

នេះគឺផ្នែកមួយនៃធនធានមួយក្រុម។ អ្នកអាចរកឃើញនៅក្នុង**វ៉ែបសៃត៍**

របស់ក្រសួងអប់រំនៃរដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី ឬដោយស្កេនកូដ QR.

ស្កេនកូដ QR

ធនធាននេះក៏មានជា Easy Read, Auslan និងភាសាផ្សេងៗមួយ

ចំនួនទៀត។ អ្នកអាចចូលមើលសំណេរទាំងនោះនៅ**វ៉ែបសៃត៍របស់ក្រសួងអប់រំនៃរដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី** ឬដោយស្កេនកូដ QR.

កំណត់សំគាល់មាតិកា: ធនធាននេះនិយាយពីការរើសអើងនិងការប្រកាន់។ មានឧទាហរណ៍ពីគំនិត និងភាសាអវិជ្ជមាន។

សូមទូរស័ព្ទមក Lifeline តាមលេខ 13 11 14 ឬផ្ញើសារមកលេខ 0477 13 11 14 សំរាប់ការជួយគាំទ្រ។

កញ្ចប់ឧបករណ៍នេះសំរាប់អ្នកណា

កញ្ចប់ឧបករណ៍នេះគឺសំរាប់អ្នកជាសិស្សដែលមានពិការភាព។

កញ្ចប់ឧបករណ៍នេះសំរាប់អ្វី

កញ្ចប់ឧបករណ៍នេះគឺសំរាប់ជួយអ្នកអោយគាំទ្រអោយខ្លួនឯងទល់នឹងស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក។

ការគាំទ្រមានន័យថា ការការពារសិទ្ធិ ឬសេចក្តីត្រូវការជំនួសអ្នកណាម្នាក់។

និយមន័យ: ស្ថាប័នអប់រំ

ស្ថាប័នអប់រំ ជាអង្គការមួយដែលផ្តល់ការអប់រំឬការហ្វឹកហ្វឺន។ នេះអាចជា:

សាលា

សកលវិទ្យាល័យ

សាលាអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ (VET)

កញ្ចប់ឧបករណ៍នេះនិយាយពីអ្វីខ្លះ

កញ្ចប់ឧបករណ៍នឹងបង្ហាញពីរបៀបគាំទ្រសំរាប់ខ្លួនអ្នកគ្រប់ជំហាននីមួយៗ។ វានិយាយអំពី:

- ការគាំទ្រអោយខ្លួនឯង (ទ. 2)
- ច្បាប់រើសអើងពិការភាពអូស្ត្រាលី (ទ. 2)
- សិទ្ធិអ្នកមានអ្វីខ្លះ (ទ. 3)
- ចុះបើស្ថាប័នអប់រំមិនដើរតាម DSE? (ទ. 4)
- គាំទ្រសំរាប់ខ្លួនឯង (ទ. 4)
- កត់ដំណើរគាំទ្ររបស់អ្នក (ទ. 6)
- កន្លែងទទួលជំនួយនិងព័ត៌មាន (ទ. 18)

ការគាំទ្រខ្លួនឯង

ការគាំទ្រខ្លួនឯងមានន័យថាអ្នក៖

- ☒ ការពារសំរាប់ខ្លួនឯងនិងអ្វីដែលសំខាន់ដល់អ្នក
- ☒ ដឹងសិទ្ធិនិងការពារសិទ្ធិរបស់អ្នក
- ☒ សូមនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ
- ☒ ប្រាប់គេនូវអ្វីដែលអ្នកគិតនិងមានអារម្មណ៍
- ☒ ដឹងធ្វើការជ្រើសរើសនិងសំរេចចិត្តអំពីជីវិតរបស់អ្នក
- ☒ ទៅរកជំនួយបើអ្នកត្រូវការ។

ច្បាប់រើសអើងពិការភាពអូស្ត្រាលី

សិស្សទាំងអស់ដែលមានពិការភាពក្នុងប្រទេសអូស្ត្រាលី ត្រូវបានការពារដោយ **ច្បាប់រើសអើងពិការភាព 1992** (DDA) និង **ស្តង់ដារពិការភាពសំរាប់ការអប់រំ 2005** (DSE)។ អ្នកផ្តល់ការអប់រំទាំងអស់ត្រូវអនុលោមតាម DDA និង DSE ។

និយមន័យ: ច្បាប់រើសអើងពិការភាព 1992 (DDA)

ច្បាប់ DDA ជាច្បាប់មួយសំរាប់ជនគ្រប់រូបនៅប្រទេសអូស្ត្រាលី។ វាការពារមិនអោយមានការរើសអើងដោយសារពិការភាពរបស់គេ។

និយមន័យ: ស្តង់ដារពិការភាពសំរាប់ការអប់រំ 2005 (DSE)

ច្បាប់ DSE ជាច្បាប់មួយចំនួនដែលស្ថិតនៅក្រោម DDA។ ច្បាប់ទាំងនេះបញ្ជាក់កាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកផ្តល់ការអប់រំ។ ច្បាប់ DSE ប្រាប់អ្នកផ្តល់ការអប់រំទាំងឡាយថាគេត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីគាំទ្រសិស្សដែលមានពិការភាព។

ស្ថាប័នអប់រំអាចធ្វើតាម DSE ដោយធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដែលជួយគាំទ្រសិស្សដែលមានពិការភាព ដើម្បីអោយគេចូលរៀនលើមូលដ្ឋានដូចគ្នានឹងមិត្តស្រករពួកគេដែរ។

ការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះហៅថាការកែសម្រួលសមហេតុផល។ វាអាចជា៖

- មនុស្ស (ឧ. បុគ្គលិកជំនួយ)
- ឧបករណ៍ (ឧ. គ្រឿងអាន)
- ការផ្លាស់ប្តូរដល់របៀបធ្វើអ្វីមួយ (ឧ. ការឈប់សំរាក)។

ជាទូទៅអ្នកផ្តល់ការអប់រំត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរលុះត្រាណាវាបណ្តាលអោយមានភាពលំបាកហួសហេតុផល។

អ្នកអាចស្វែងយល់ថែមអំពី DSE និងពាក្យសំខាន់ៗដូចជា ‘មូលដ្ឋានដូចគ្នា’, ‘ការកែសម្រួលសមហេតុផល’ និង ‘ភាពលំបាកហួសហេតុផល’ ក្នុងធនធានរបស់យើង៖
ពន្យល់ស្តង់ដារពិការភាពសំរាប់ការអប់រំ។

សិទ្ធិអ្នកគឺមានអ្វីខ្លះ

អ្នកមានសិទ្ធិដូចសិស្សដែលគ្មានពិការភាព ដើម្បីនឹង៖

ដាក់ពាក្យសុំ ត្រូវគេទទួលយក
និងចុះឈ្មោះចូលរៀនក្នុងស្ថាប័នអប់រំណាមួយ

ចូលរួមក្នុងគ្រប់ផ្នែកមេរៀនឬកម្មវិធីអប់រំរបស់អ្នក

រួមចំណែកក្នុងបទពិសោធន៍រៀនសូត្រ

រៀនក្នុងបរិស្ថានសុខសាន្ត
ផុតពីការរើសអើង ការយាយី
និងការធ្វើបាប

ប្រើសេវាកម្មជំនួយ ឧ.
អ្នកផ្តល់ឱវាទប្រចាំសាលា

ស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នកត្រូវធ្វើតាម DSE ដើម្បីជួយគាំទ្រសិស្សដែលមានពិការភាព។

អ្នកអាចស្វែងយល់ថែមទៀតអំពីការយាយីនិងការធ្វើបាបក្នុងធនធានរបស់យើង៖
ពន្យល់ស្តង់ដារពិការភាពសំរាប់ការអប់រំ។

ចុះបើស្ថាប័នអប់រំរបស់ខ្ញុំមិនធ្វើតាម DSE?

បើអ្នកបារម្ភឬគិតថាស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នកមិនអនុលោមតាម DSE នោះអ្នកអាចពិគ្រោះការនេះជាមួយគេបាន។ អ្នកគួរធ្វើអោយបានលឿនតាមអាចធ្វើបាន។ នេះជាការគាំទ្រអោយខ្លួនឯង។

ពេលអ្នកធ្វើការនេះ អ្នកគួរ៖

- សុំនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ។ មិនត្រូវអនុញ្ញាតអោយអ្នកណាមកធ្វើអោយអ្នកអៀនខ្មាស ឬមកដាក់សម្ពាធអោយអ្នកទទួលយកអ្វីដែលតិចតួចជាងនោះឡើយ។
- សូមគិតអោយបានទូលំទូលាយ។ ចូរគិតអំពីចក្ខុវិស័យសំរាប់ការអប់រំរបស់អ្នក ថាតើវាជាអ្វី។
- សូមមើលថែរក្សាខ្លួនឯង។ សូមរៀបចំទីពឹងផ្អែកដែលអ្នកត្រូវការ ដូចជាមិត្តម្នាក់ ឬអ្នកជួយគាំទ្រណាម្នាក់។

គាំទ្រអោយខ្លួនឯង

នៅពេលអ្នកគាំទ្រ អ្នកចង់អោយអ្នកដទៃយល់ពីទស្សនៈរបស់អ្នក។ នេះអាចពិបាកបើគេមានទស្សនៈ ឬអាទិភាពខុសពីអ្នក។

ដើម្បីជួយត្រៀមសំរាប់ការសន្ទនាទាំងនេះ សូមគិតអំពី៖

អ្នកបារម្ភពីអ្វីខ្លះ?

អ្វីទៅជាគោលដៅរបស់អ្នក?

មានដំណោះស្រាយអ្វីខ្លះ?

អ្វីខ្លះដែលចរចាបាន?

អ្វីខ្លះដែលចរចាបាន?

បន្ទាប់មក អ្នកនឹងរកដំណោះស្រាយជាមួយគ្នា។

យកតំណែងរបស់ខ្លួន

វិធីម្យ៉ាងក្នុងការគិតថាខ្លួនជាអ្នកគាំទ្រគឺ 'ការយកតំណែងរបស់ខ្លួន'។

នេះមានន័យថាអ្នកមានចំណែកក្នុងការសន្ទនាដែលប៉ះពាល់ដល់អ្នកនិងជីវិតអ្នក។

នេះរាប់ទាំងការសន្ទនាជាមួយអ្នកផ្តល់ការអប់រំរបស់ អ្នក។

គេគួរប្រព្រឹត្តមកអ្នកក្នុងឋានៈដែលមានភាពស្មើគ្នា ហើយអោយតំលៃដល់មតិរបស់អ្នក។

យើងទាំងអស់គ្នាមានអ្វីមួយក្នុងជីវិតយើងដែលអាចធ្វើអោយស្រួលឬពិបាកនឹងធ្វើការនេះ។

កន្លែងយើងនៅ ធ្វើការ និងរស់នៅឡើងសុទ្ធតែប៉ះពាល់ដល់ការគិតអំពីការគាំទ្រអោយខ្លួនឯង។

ក៏ដូចគ្នានឹងរឿងភេទ ផ្លូវភេទ វប្បធម៌ និងសាសនាដែរ។ វាអាចប៉ះពាល់ដល់របៀបអ្នកដទៃតបមកអ្នក។

សំខាន់គឺត្រូវដឹងថា:

- អ្នកគួរមានមោទនភាពនឹងពិការភាពរបស់អ្នក មិនមែនខ្មាសអៀនទេ។
អ្នកមិនគួរមានអារម្មណ៍មិនល្អក្នុងការសុំនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការឡើយ។
- អ្នកគួរញុំាបានពេលមានអ្វីដែលមិនត្រូវ។ អ្នកមានសិទ្ធិដល់ការអប់រំដែលប្រកបដោយយុត្តិធម៌។
- អ្នកផ្តល់ការអប់រំរបស់អ្នកត្រូវអនុលោមតាម DSE ។ នេះជាច្បាប់អូស្ត្រាលី។ បើគេមិនធ្វើតាមទេ នោះអ្នកអាចសុំអោយគេធ្វើតាមបាន។ គេមិនត្រូវធ្វើទណ្ឌកម្មអ្នកចំពោះការនេះឡើយ។
- ការចរចាមិនងាយស្រួលហេតុទេ។ វាអាចញុំាងអោយមានគំនិតមិនស្រួលឬមនោសញ្ចេតនាមិនស្រួល។
បើអ្នកមានអារម្មណ៍មិនស្រួលឬទល់ច្រក អ្នកអាចរកជំនួយបាន។ សូមមើល
កន្លែងទទួលជំនួយនិងព័ត៌មាន (ទ. 18)។

កត់ដំណើរគាំទ្ររបស់អ្នក

មុននឹងអ្នកជំរាបគេពីបារម្ភ សូមមើលដំណើរថ្លែងតម្លៃសំរាប់អ្នកផ្តល់ការអប់រំរបស់អ្នក។
ធ្វើដូចនេះនឹងជួយអោយអ្នកដឹងថានឹងត្រូវនិយាយជាមួយអ្នកណា។
អ្នកអាចរកព័ត៌មាននេះនៅវេបសាយស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក ឬអ្នកអាចសួរគេសុំមួយច្បាប់ក៏បាន។
យកលក្ខណៈចំណាយពេលវេលាខ្លះៗដើម្បីរៀបចំមុននឹងជំរាបពីបារម្ភឬតម្លៃ។

ជំហានខាងក្រោមនេះនឹងជួយដល់ដំណើរគាំទ្ររបស់អ្នក។
គេនឹងជួយអ្នកអោយសំរេចចិត្តថាត្រូវទាក់ទងអ្នកណា ហើយនិងតាមលំដាប់ណា។

ជំហានទាំងនេះគឺ៖

1. ធ្វើការសន្ទនាជាមួយស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក។
2. ជំរាបបារម្ភរបស់អ្នកទៅអ្នកគ្រប់គ្រងឬអង្គការដែលគ្រប់គ្រងស្ថាប័នអប់រំ។
3. ត្អូញត្អែរទៅអាជ្ញាធរមួយទៀត។

បើអ្នកមិនពេញចិត្តនឹងការតបន្លើយក្នុងជំហានណាមួយ នោះអ្នកអាចលើកបារម្ភអ្នកទៅថ្នាក់លើ។

និយមន័យ៖ លើកទៅថ្នាក់លើ

ពេលអ្នកលើកបារម្ភទៅថ្នាក់លើ នោះមានន័យថាអ្នកយកវាទៅមួយជំណាក់ទៀត។
ឧទាហរណ៍ នេះអាចជាលើកទៅសមាជិកបុគ្គលិកណាម្នាក់ដែលចំណានជាង ឬទៅអង្គការផ្នែកតម្លៃ។
ឧ. អ្នកសំរេចចិត្តថានឹងឈប់អ៊ីមេលគ្រូអ្នក ហើយនឹងនិយាយទៅអ្នកចាត់ចែងថ្នាក់របស់អ្នកវិញ។

និយមន័យ៖ អង្គការផ្នែកតម្លៃ

អង្គការផ្នែកតម្លៃជាអង្គការឯករាជ្យមួយដែលចាត់ការអំពីបារម្ភនិងតម្លៃ។

1) ធ្វើការសន្ទនាជាមួយស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក

ជំហាននេះគឺងាយៗ អាចដូចជាការផ្ញើអ៊ីមែលមួយទៅគ្រូរបស់អ្នក ឬការនិយាយបន្ទាប់ពីវគ្គសិក្សា។
ឬអ្នកប្រហែលត្រូវការប្រជុំដើម្បីពិគ្រោះគ្នាអោយបានពិស្តារច្រើនទៀត។

អ្នកប្រហែលត្រូវការនិយាយទៅពួកគេពីបីដងដើម្បីរកដំណោះស្រាយដែលស័ក្តិសមសំរាប់គ្រប់គ្នា។
អ្នកក៏ប្រហែលត្រូវសាកល្បងធ្វើអ្វីផ្សេងៗដើម្បីរកមើលថាអ្វីហុចផលបានល្អបំផុតសំរាប់អ្នក។

លទ្ធផលដ៏ល្អបំផុតបានសំរេចនៅពេលសិស្ស គ្រូ មាតាបិតា និងអ្នកថែរក្សាធ្វើការជាមួយគ្នា។

គន្លឹះជួយសន្ទនាជាមួយស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក

- 1 ត្រូវដឹងសិទ្ធិរបស់អ្នក ហើយថាមានន័យអ្វីខ្លះសំរាប់ស្ថានភាពរបស់អ្នក។ សូមមើល
ពន្យល់ស្តង់ដារពិការភាពសំរាប់ការអប់រំ
- 2 សូមគិតដល់អ្នកម្នាក់ទៀត និងអ្វីដែលអ្នកដឹងអំពីគាត់។ តើគាត់គិតអ្វីខ្លះពីស្ថានភាពនេះ?
តើអ្នកគិតថាគាត់នឹងប្រតិបត្តិយ៉ាងណាខ្លះ? តើអ្វីទៅជាវិធីត្រឹមត្រូវសំរាប់ចាប់ផ្តើមសន្ទនាជាមួយគាត់? (ឧ.
តើអ្នកចង់ផ្តោតទៅលើសិទ្ធិ ឬការចង់ដឹង?)
- 3 ត្រៀមសំណើជម្លើរយន្តរបស់អ្នកអោយបានរួចរាល់សិន។
នេះជាសុន្ទរកថាដ៏ខ្លីមួយដែលអ្នកអាចថ្លែងដល់អ្នកណាម្នាក់បើអ្នកមានតែពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ (ឧ.
បើអ្នកឡើងជម្លើរយន្ត!) សំណើរបស់អ្នកនឹងរៀបរាប់ពីគោលចំណុចសំខាន់ៗ។
- 4 ហ្វឹកហាត់សិន។ អ្នកអាចសម្របជាមួយមិត្តម្នាក់សិនក៏បាន។
- 5 យកកស្កាត់មកផងបើអ្នកគិតថាវានឹងជួយ ឧ. នេះអាចជាលិខិតមកពីអ្នកជំនាញសុខភាពម្នាក់។
- 6 សូមមើលថ្ងៃខ្លួនឯង ហើយនៅអោយបានសុខ។
តើអ្នកត្រូវការអ្នកណាម្នាក់នៅជាមួយដើម្បីជាជំនួយឬជាសាក្សីឬទេ?
តើអ្នកមានអារម្មណ៍ធូរស្បើយជាងបើនិយាយតាមទូរស័ព្ទឬតាមអ៊ីមែល?
- 7 ត្រៀមការសន្ទនាក្នុងចិត្តសិន។ តើអ្នកចង់មានអារម្មណ៍ពោរពេញដោយថាមពលឬ? ស្ងប់ហើយនឹងដឹងឬ?
តើមានអ្វីអាចជួយអោយអ្នកមានអារម្មណ៍បែបនេះ? អាចជាភ្លេង មិត្ត ឬពេលវេលាស្ងាត់តែឯង។
- 8 ចូររត់អ្វីដែលកើតឡើងទុក។ អ្នកអាចរត់លើក្រដាស ឬអាត់ក្នុងទូរស័ព្ទក៏បាន។
សូមការអនុញ្ញាតជាមុនសិនមុននឹងអាត់សំឡេងអ្នកណាម្នាក់។
- 9 សូមពន្យល់ថាអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា។ អ្នកខ្លះយល់ដល់អារម្មណ៍របស់អ្នកជាងបទពិសោធន៍របស់ អ្នក។
ជាជាងនិយាយថា 'ខ្ញុំកំពុងពិសោធន៍' អ្នកអាចនិយាយថា 'ការពិសោធន៍ ក ធ្វើអោយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ ខ'។ ឧ.
'មិនបានចូលថ្នាក់រៀនធ្វើអោយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថប់និងលិចលង់'។
- 10 ចូរប្រើពាក្យ 'ខ្ញុំ' ។ អ្នកនិយាយសំរាប់តែខ្លួនអ្នកបានហើយ
មិនមែនសំរាប់គ្រប់គ្នាដែលមានពិការភាពដូចអ្នកឡើយ។ នេះនឹងធ្វើអោយអ្នកនោះយល់ស្ថានភាពរបស់អ្នក។

ជំរាបបារម្ភទៅអ្នកណា

អ្នកជំរាបបារម្ភរបស់អ្នកទៅអ្នកណានោះគឺអាស្រ័យទៅលើបារម្ភរបស់អ្នកស្តីពីអ្វីៗ តើវាស្តីពីមេរៀនមួយឬ?

តើវាស្តីពីបទពិសោធន៍រៀនសូត្រទាំងមូលរបស់អ្នកឬ? បារម្ភរបស់អ្នកជំប៉ុណ្ណា

នោះភាពញ្ញាំងអោយអ្នកជំរាបដល់អ្នកជំនាញម្នាក់ក៏ជំប៉ុណ្ណោះដែរ។

តារាង 'ត្រូវទាក់ទងនរណា' នឹងជួយអោយអ្នកសំរេចចិត្ត៖

- ត្រូវទាក់ទងអ្នកណាមុន
- ត្រូវទាក់ទងអ្នកណាមុន បើអ្នកនោះមិនអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរដែលអ្នកត្រូវការ ឬដោះស្រាយបារម្ភរបស់អ្នកមិនបាន។

អ្នកអាចរំលងទៅថ្នាក់បន្ទាប់បានបើមានអារម្មណ៍កក់ក្តៅជាងពេលធ្វើដូច្នេះ។

ត្រូវទាក់ទងនរណា

ឧទាហរណ៍នៃស្ថាប័នអប់រំ	អ្នកនៅក្នុងថ្នាក់រៀន <i>អ្នកស្គាល់អ្នកហើយអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ ផ្ទាល់</i>	អ្នកចាត់ចែងការកែសំរួល <i>អាចស្នើអោយផ្លាស់ប្តូរជំនួសអ្នក</i>	អ្នកមើលខុសត្រូវ <i>មានអំណាចផ្លាស់ប្តូរលើផ្នែកច្រើន</i>
បឋមសិក្សាឬមធ្យមសិក្សា	ឧ. គ្រូឬបុគ្គលិកជំនួយ	ឧ. អ្នកចាត់ចែងប្រចាំថ្នាក់ ប្រធានជំនួយការរៀន ឬអ្នកផ្តល់ឱវាទ	ឧ. ចាងហ្វាង
សាលាអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ (រាប់ទាំងTAFE)	ឧ. គ្រូឬគ្រូបង្វឹក	ឧ. ប្រធានកម្មវិធី អ្នកផ្តល់ឱវាទផ្នែកសមធម៌ និងលទ្ធភាពទទួលសំរាប់សិស្ស	ឧ. នាយកប្រតិបត្តិប្រធានសាលា
សាកលវិទ្យាល័យ	ឧ. គ្រូបង្រៀនគួរប្រកួតប្រជែង	ឧ. ភ្នាក់ងារទំនាក់ទំនងពិការភាព អ្នកចាត់ចែងមេរៀន	ឧ. សកលវិទ្យាធិការប្រធានសាលា

ករណីសិក្សា: មិល្លី

មិល្លីជាសិស្សថ្នាក់ទី 10។ រាល់ដើមឆ្នាំ មិល្លីនិងឪពុកម្តាយគាត់មកជួបប្រធានកំរិតឆ្នាំ។ ពួកគេពិគ្រោះអំពីការកែសំរួលដែលមិល្លីត្រូវការ ហើយយល់ស្របនឹងគំរោងអប់រំមួយ។ ការនេះបញ្ជាក់ដល់គ្រូទាំងអស់របស់មិល្លីថាគាត់ត្រូវការជំនួយអ្វីខ្លះក្នុងថ្នាក់រៀន។ មានសប្តាហ៍មួយ ត្រូវទិសដៅស្រួលរបស់មិល្លីក៏មិនបានមកព្រោះឈឺ។ សាលាក៏យកគ្រូជំនួសមក។ ធម្មតាមិល្លីអាចសំរាកហើយចេញពីថ្នាក់ពេលត្រូវការ។ គាត់អាចប្រើការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ហើយមិនត្រូវការសួរមុនទេ។ ពេលនេះគ្រូជំនួសបញ្ឈប់គាត់មិនអោយចេញពីថ្នាក់រៀន។ នេះធ្វើអោយមិល្លីមានអារម្មណ៍ថប់ និងមិនសប្បាយចិត្ត។

មិល្លីក៏និយាយជាមួយគ្រូជំនួយបន្ទាប់ពីថ្នាក់។ គាត់ក៏សុំទោស ហើយសូមគំរោងអប់រំរបស់មិល្លីពីប្រធានកំរិតឆ្នាំ។ មិល្លីនិងឪពុកម្តាយរបស់គាត់ក៏សរសេរអ៊ីមែលទៅសាលាដែរ។ ដើម្បីកុំអោយការនេះកើតឡើងម្តងទៀត គេសូមអោយគំរោងអប់រំរបស់មិល្លីត្រូវប្រគល់ទៅគ្រូទាំងអស់មុននឹងចាប់ផ្តើមមេរៀនជាមួយមិល្លី។

រៀបចំសំរាប់ការប្រជុំ

1. សុំជួប។
2. កត់ក្នុងបញ្ជីនូវអ្វីដែលអ្នកចង់ពិគ្រោះក្នុងការប្រជុំ។
3. រកជំនួយពីអ្នកណាម្នាក់ដែលអ្នកទុកចិត្ត ដូចជាសមាជិកក្រុមគ្រួសារឬមិត្តភក្តិ។

ពេលប្រជុំ

1. សូមប្រាប់គេថា៖
 - a) អ្នកត្រូវការអ្វីខ្លះ ឬមានបារម្ភអ្វីខ្លះ
 - b) បញ្ហាប៉ះពាល់អ្នកយ៉ាងណា
 - c) បានធ្វើអ្វីខ្លះហើយ
 - d) អ្នកចង់អោយមានអ្វីកើតឡើង។
2. គូសបញ្ជីកាលបានសំរេចហើយ។
3. កត់ត្រាទុក។
4. យល់ស្របនឹងគំរោងសំរាប់ការផ្លាស់ប្តូរ៖
 - a) តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង?
 - b) តើអ្នកណានឹងធ្វើវា?
 - c) តើនឹងកើតឡើងនៅពេលណា?
5. តាមសួរជាមួយអ្នកដែលនឹងធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ។

បន្ទាប់ពីប្រជុំ

1. ផ្ញើអ៊ីមែលទៅគ្រប់គ្នាដើម្បី៖
 - a) អរគុណគេ
 - b) ជំរាបអ្វីដែលកើតឡើងនៅក្នុងការប្រជុំ និងជំរាបអ្វីជាគំរោង។
2. រក្សាការទាក់ទងគ្នា។
3. គោរពពេលវេលារបស់គេ។
4. ផែនការមើលក្រែងលោការផ្លាស់ប្តូរ
 - a) ត្រូវបានធ្វើហើយ
 - b) កំពុងមានដំណើរការ។

បើក្តីមិនគ្រាន់បើជាងមុនទេ អ្នកអាចទៅនិយាយជាមួយអ្នកដែលជំនាញជាងនេះ។
ឬក៏យកបារម្ភអ្នកឡើងទៅថ្នាក់បន្ទាប់ទៀតក៏បាន។

សំរេចចិត្តនឹងលើករឿងទៅលើ

គ្រប់ស្ថានភាពគឺខុសគ្នា ដូច្នេះមិនមានចំឡើងងាយទេថាពេលណាត្រូវជំរាបបារម្ភអ្នកទៅលើ។

ដើម្បីជួយអោយអ្នកសំរេចចិត្ត អ្នកអាច៖

ឆែកមើលថាតើអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា (ឧ. គ្មានគេស្តាប់ គេមិនគោរព គេបដិសេធ)

គិតអំពីអ្វីដែលអ្នកចង់អោយកើតឡើង

ពិគ្រោះស្ថានភាពជាមួយអ្នកដែលអ្នកទុកចិត្ត (ឧ. មិត្ត គ្រួសារ អ្នកអោយឱវាទ

សញ្ញាដែលអ្នកអាចលើករឿងទៅលើមានដូចជា៖

- អ្នកមិនអាចយល់ស្របជាមួយស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក។
- ស្ថាប័នអប់រំមិនបានធ្វើតាមពេលកំណត់ នូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការអោយគេធ្វើ ឧ. (គេបានយល់ស្របថានឹងពង្រីកទំហំអក្សរនៃសន្លឹកកិច្ចការក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍។ មួយខែក្រោយមកឥតមានអ្វីកើតឡើង។)
- ស្ថាប័នអប់រំនិយាយថា វាមិនមែនជាការងាររបស់គេទេដែលត្រូវធ្វើតាមសំណូមពររបស់អ្នក។
- អ្នកមិនពេញចិត្តនឹងលទ្ធផលពីស្ថាប័នអប់រំ។

2) យកបារម្ភរបស់អ្នកទៅអ្នកគ្រប់គ្រង ឬអង្គការដែលគ្រប់គ្រងស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក

បើស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នកមិនអាចដោះស្រាយបារម្ភរបស់អ្នកទេ នោះអ្នកប្រហែលជាត្រូវលើករឿងឡើងទៅថ្នាក់លើ។ នេះមានន័យថាលើកយកបារម្ភរបស់អ្នកទៅអ្នកគ្រប់គ្រង ឬអង្គការដែលគ្រប់គ្រងស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក។ ជួនកាលគេហៅថាអាជ្ញាធរអប់រំ។ នេះអាចជាក្រសួងអប់រំរដ្ឋឬអនុរដ្ឋប្បក្រមប្រឹក្សាភិបាលសាកលវិទ្យាល័យ។ ឬក៏អាចជាអង្គការផ្នែកតំរូវ - 2. សាលាក្រៅពីរដ្ឋក្នុងរដ្ឋឬអនុរដ្ឋប្បក្រមរបស់អ្នក។

ជំហាននេះគឺខុសគ្នា អាស្រ័យលើប្រភេទនៃការអប់រំដែលអ្នករៀន - 2. សាលា TAFE សាកលវិទ្យាល័យ។

ប៉ុន្តែអ្នកផ្តល់ការអប់រំទាំងអស់ត្រូវអនុលោមតាម DSE។

សូមមើលតារាងនៅទំព័រ 15 ដែលបង្ហាញពីអ្នកដែលអ្នកត្រូវយកតំរូវទៅជំរាបក្នុងជំហាននេះ។ ច្បាប់លើ តំរូវនៃអ្នកផ្តល់ការអប់រំរបស់អ្នក ក៏គួរជួយក្នុងការនេះដែរ។ អ្នកអាចមើលក្នុងវ៉ែបសាយរបស់គេ ឬសុំគេយកមួយច្បាប់ក៏បាន។

បន្ទាប់ពីបានដាក់ពាក្យតំរូវហើយ អ្នកទទួល ឬអង្គការនឹងចាត់ការ។ គេអាចទាក់ទងស្ថាប័នអប់រំជំនួសអ្នក។ គេក៏អាចណែនាំអោយធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត ឬអោយរើសជំនោះស្រាយអ្វីមួយ។

ជំរាបតម្កល់ទៅអ្នកណា

កំណត់សំគាល់៖ ឈ្មោះទាក់ទងខាងក្រោមនេះគ្រាន់តែការណែនាំប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យលើស្ថានភាពរបស់អ្នក អ្នកប្រហែលជាត្រូវទាក់ទងអ្នកផ្សេងៗ

ឧទាហរណ៍នៃស្ថាប័នអប់រំ	ទាក់ទងអ្នកណា
សាលារដ្ឋ	ក្រសួងអប់រំក្នុងរដ្ឋឬអនុរដ្ឋរបស់អ្នក។
សាលាក្រៅពីរដ្ឋ - កាតូលិក ឬឯករាជ្យ	អង្គការដែលទទួលរ៉ាប់រងសំរាប់សាលារបស់អ្នក - ឧ. គណៈកម្មាធិការសាលាសំរាប់សាលាឯករាជ្យ ឬសាលាកាតូលិកប្រចាំតំបន់។ បើរដ្ឋឬអនុរដ្ឋរបស់អ្នកមានអង្គការលើផ្នែកតម្កល់សំរាប់សាលាក្រៅពីរដ្ឋ នោះអ្នកគួរទាក់ទងគេទៅ។
សាលាអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល វិជ្ជាជីវៈ (VET) – រាប់ទាំង TAFE	ក្រសួងរដ្ឋាភិបាលទទួលរ៉ាប់រងសំរាប់ការហ្វឹកហ្វឺននិងជំនាញក្នុងរដ្ឋឬ អនុរដ្ឋរបស់អ្នក។ បើរដ្ឋឬអនុរដ្ឋរបស់អ្នកមានអង្គការលើផ្នែកតម្កល់សំរាប់សាលា VET នោះអ្នកគួរទាក់ទងគេទៅ។
សាកលវិទ្យាល័យ	ក្រុមប្រឹក្សា ឬគណៈកម្មាធិការសាកលវិទ្យាល័យ។ បើគេជួយមិនបាន អ្នកអាចទាក់ទងក្រសួងអប់រំរដ្ឋឬអនុរដ្ឋ។

ចូរកុំភ្លេចឆែកមើលថាអ្នកអាចដាក់ពាក្យតម្កល់ប្រភេទណាជាមួយសាលា។

សាលាទាំងអស់មិនដោះស្រាយប្រភេទតម្កល់ដូចគ្នានោះទេ។

គំរូនៃដំណើរធ្វើតំអូញ

1. មើលរបៀបដាក់
ពាក្យតំអូញរបស់
ស្ថាប័ន

2. សំរេចចិត្តថានឹងដាក់ពាក្យ
តំអូញទៅអ្នកណា

3. ប្រមូលព័ត៌មាន៖
a) ដែលគេនឹងសួរចង់បាន
b) ដែលនឹងផ្តល់ភាពពិស្តារគ្រប់គ្រាន់

4. ផ្ដោតទៅលើ
បារម្ភចម្បងរបស់អ្នក

5. ជំរាបតំអូញហើយក
ត់ត្រាទុក

6. កត់ថ្ងៃសំខាន់ៗក្នុង
សៀវភៅកំណត់ហេតុ
ប្រចាំថ្ងៃ

7. រង់ចាំចំឡើយ

8. ព្យាយាមសំរុះសំរួលគ្នា

9. (បើមិនកើតទេ) គិតអំពីវិធីផ្សេងទៀត

3) ជំរាបតំអូញទៅអាជ្ញាធរផ្សេងទៀត

អ្នកអាចជំរាបតំអូញទៅអាជ្ញាធរផ្សេងទៀតបើអ្នក៖

- មិនអាចដោះស្រាយបារម្ភរបស់អ្នកក្នុងជំហានពីមុន ហើយ/ឬ
- ជឿថាគេរើសអើងអ្នក។

និយមន័យ: ការរើសអើង

ការរើសអើងពិការភាពគឺខុសច្បាប់ វាមានន័យថា:

- មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តមកលើយ៉ាងអាក្រក់ជាងពេលដែលគេមិនពិការ។
- មនុស្សម្នាក់ត្រូវធ្វើអ្វីមួយដែលគេមិនអាចធ្វើដោយព្រោះពិការភាពរបស់គេ ហើយការផ្លាស់ប្តូរក៏មិនមានទៀត។

អ្នកអាចស្វែងយល់ថែមទៀតក្នុងធនធានរបស់យើង: [ពន្យល់ស្តង់ដារពិការភាពសំរាប់ការអប់រំ។](#)

គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអូស្ត្រាលី (AHRC)

AHRC ជាអង្គការឯករាជ្យ។ វាស៊ើបអង្កេតតំរូវការអំពីការរើសអើងខុសច្បាប់ក្រោម DDA ឬ DSE។

តើខ្ញុំដាក់ពាក្យតំរូវការដូចម្តេច?

AHRC មានព័ត៌មានពីរបៀបដាក់ពាក្យតំរូវការនៅវេបសាយរបស់គេ (<https://humanrights.gov.au>).

បើអ្នកមិនច្បាស់ថាអ្នកអាចដាក់ពាក្យតំរូវការអំពីអ្វីមួយ អ្នកអាចទាក់ទងសេវាកម្មព័ត៌មានតំរូវការនៃ AHRC:

- តាមទូរស័ព្ទលេខ 1300 656 419
- តាមអ៊ីមែល infoservice@humanrights.gov.au.

ភ្នាក់ងារប្រឆាំងនឹងការរើសអើងប្រចាំរដ្ឋនិងអនុរដ្ឋ

រដ្ឋនិងអនុរដ្ឋទាំងអស់មានច្បាប់ប្រឆាំងនឹងការរើសអើង និង/ឬ សិទ្ធិមនុស្ស និងឱកាសស្នើភាព។

អាស្រ័យលើកាលៈទេសៈរបស់អ្នក អ្នកអាចសំរេចចិត្តដាក់ពាក្យតំរូវការក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋឬអនុរដ្ឋរបស់អ្នក។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមអញ្ជើញទៅមើលវេបសាយភ្នាក់ងារប្រឆាំងនឹងការរើសអើងសំរាប់រដ្ឋឬអនុរដ្ឋរបស់អ្នក។

សូមមើលឈ្មោះទាក់ទងរដ្ឋ អនុរដ្ឋ និងជាតិ ([p. 21](#)) សំរាប់តំណទៅវេបសាយរបស់គេ។

អ្នកស៊ើបអង្កេតតំអូញ

ខំមិនវែល និងរដ្ឋ និងអនុរដ្ឋមានអ្នកស៊ើបអង្កេតដែលអាចជួយអ្នកក្នុងកាលៈទេសៈមានកំណត់។

អ្នកស៊ើបអង្កេតប្រចាំរដ្ឋនិងអនុរដ្ឋ

អាស្រ័យលើស្ថានភាពរបស់អ្នក អ្នកអាចដាក់ពាក្យតំអូញទៅអ្នកស៊ើបអង្កេតតំអូញក្នុងរដ្ឋ ឬអនុរដ្ឋរបស់អ្នក។ គេអាចមើលថាតើតំអូញរបស់អ្នកត្រូវបានចាត់ការត្រឹមត្រូវឬអត់ក្នុងស្ថាប័នអប់រំរដ្ឋ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ គេមិនអាច៖

- ស៊ើបអង្កេតឬដោះស្រាយតំអូញលើការរើសអើងផ្ទាល់នោះទេ
- បដិសេធការសំរេចរបស់ស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នកឡើយ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមអញ្ជើញទៅមើលវីបេសៃត៍របស់អ្នកស៊ើបអង្កេតសំរាប់រដ្ឋឬអនុរដ្ឋរបស់អ្នក (សូមមើល [៩.21](#) សំរាប់តំណទៅវីបេសៃត៍)។

អ្នកស៊ើបអង្កេតប្រចាំខំមិនវែល

បើអ្នកជា៖

- សិស្ស VET ដែលទទួលប្រាក់កម្ចីនិស្សិត VET ឬ
- សិស្សអន្តរជាតិ រៀននៅស្ថាប័នអប់រំកំពុង។

នោះអ្នកអាចដាក់ពាក្យតំអូញទៅអ្នកស៊ើបអង្កេតខំមិនវែល។

គេអាចឆែកមើលថាតើតំអូញរបស់អ្នកត្រូវបានចាត់ការត្រឹមត្រូវឬអត់។ គេអាចណែនាំអោយដោះស្រាយតំអូញ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ គេមិនអាច៖

- ស៊ើបអង្កេតឬដោះស្រាយតំអូញលើការរើសអើងផ្ទាល់នោះទេ
- បដិសេធការសំរេចរបស់ស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នកឡើយ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមអញ្ជើញទៅមើលវីបេសៃត៍របស់អ្នកស៊ើបអង្កេតខំមិនវែល (សូមមើល [៩.22](#) សំរាប់តំណទៅវីបេសៃត៍)។

ករណីសិក្សា: វ៉ែស៊ី

វ៉ែស៊ីខ្វាក់ភ្នែក ហើយកំពុងរៀននៅសាកលវិទ្យាល័យ។ គាត់ត្រូវបានផ្តល់មេរៀនដែលគាត់ទទួលបានមិនបាន។ តែបើទទួលបាន គាត់ត្រូវបានគេប្រគល់អោយមុនពេលគ្រប់គ្រាន់។

បន្ទាប់ពីទៅមកៗ គាត់ក៏ទៅគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សអូស្ត្រាលី។ គេក៏ទាក់ទងទៅសាកលវិទ្យាល័យដើម្បីចរចា។

តំអូញរបស់វ៉ែស៊ីត្រូវបានដោះស្រាយបែបនេះ៖

- សាកលវិទ្យាល័យយល់ស្របថានឹង៖
 - ផ្តល់សំណេរអេលិចត្រូនិកបើអាចធ្វើបាន
 - ផ្តល់ប្រាក់ជំនួយចូលរួមសំរាប់ 60 ម៉ោងមួយឆមាស - ឧ. ដើម្បីជួយក្នុងការស្វែងរកនៅបណ្ណាល័យ
- វ៉ែស៊ីយល់ស្របថានឹងប្រាប់សាកលវិទ្យាល័យអោយដឹងមេរៀនជាមុន។ គាត់នឹងប្រាប់គេ 8 សប្តាហ៍មុននឹងចាប់ផ្តើមឆមាស។

នេះជាការស្រង់មកពីក្តីសង្ឃឹបនៃករណីប្រវត្តិសាស្ត្រមួយ។ សូមមើលគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សអូស្ត្រាលី (AHRC) (ឥតមានថ្លៃទី) [ការសំរបសំរួល DDA: ការអប់រំ](#) វ៉ែបសៃត៍ AHRC។

កន្លែងទទួលជំនួយនិងព័ត៌មាន

អ្នកមិនបាច់ធ្វើអ្វីទាំងអស់ដោយខ្លួនឯងទេ។ អ្នកអាចសុំមិត្តភក្តិឬអ្នកជំនួយម្នាក់មកជួយអ្នករៀបចំការប្រជុំ ឬបំពេញហូម។ គេក៏អាចទៅប្រជុំជាមួយអ្នកផងដែរ។

បើអ្នកអាយុក្រោម 18 ឆ្នាំ អ្នកប្រហែលត្រូវការឪពុកម្តាយ អ្នកថែរក្សា ឬអាណាព្យាបាលស្របច្បាប់។

ជំនួយលើការគាំទ្រ

អ្នកអាចទទួលជំនួយពីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈម្នាក់ពីអ្នកគាំទ្រឯករាជ្យ។

អ្នកអាចធ្វើដូច្នេះក្នុងដំណាក់កាលណាក៏បាន។

អ្នកគាំទ្រឯករាជ្យ

អ្នកគាំទ្រឯករាជ្យជាអ្នកដែលបានទទួលការហ្វឹកហ្វឺនឯកទេស និងមានចំណេះឯកទេសដើម្បីជួយអ្នកដាក់ពាក្យតំរូវការ។ គេអាច៖

- ពន្យល់ដំណើរការអោយអ្នក
- ជួយអ្នកគិតអំពីគោលដៅរបស់អ្នក
- ជួយអ្នកខាងក្រដាសស្នាមនិងហ្វម
- ទៅប្រជុំជាមួយអ្នក
- ទាក់ទងអ្នកផ្តល់ការអប់រំជំនួសអ្នក។

មានសេវាកម្មគាំទ្រឥតគិតថ្លៃនិងតំលៃទាបជាច្រើនទូទាំងអូស្ត្រាលី ដែលអ្នកអាចរកអ្នកគាំទ្រឯករាជ្យបាន។ សូមស្វែងរកសេវាកម្មដែលត្រូវនឹងតំរូវការរបស់អ្នកនៅ៖

- [អ្នកគាំទ្រពិការភាព \(disabilitygateway.gov.au/legal/advocacy\)](https://disabilitygateway.gov.au/legal/advocacy)
- [បណ្តាញគាំទ្រពិការភាពអូស្ត្រាលី \(dana.org.au/find-an-advocate\)](https://dana.org.au/find-an-advocate)

បណ្តាញមិត្ត

ការគាំទ្រសិទ្ធិរបស់អ្នកក្នុងការអប់រំអាចពិបាក។

វាអាចជួយអ្នកបើអ្នកមានមិត្តដែលធ្លាប់ឆ្លងកាត់ការដូចគ្នានេះពីមុន។

បណ្តាញមិត្តអាចជាប្រភពនៃ៖

- ការយល់ដឹង
- ជំនួយដល់មនោសញ្ចេតនា
- ឱវាទ
- ព័ត៌មាន
- ការទាក់ទងក្នុងសង្គមជាមួយអ្នកណាម្នាក់ដែល‘យល់’។

គេអាចត្រូវការទឹកនឹងណាមួយ ឬការជួបទល់មុខ – ឬអាចជាមិនត្រូវការ។

អ្នកអាចទាក់ទងជាមួយមនុស្សក្នុងរបៀបដែលអ្នកពេញចិត្ត។ ឧ. ទល់មុខ មិនទល់មុខ តាមសារ តាមវីឌីអូ ។ល។

ដើម្បីចាប់ផ្តើម អ្នកអាចចែករំលែកមើលវីដេអូ ឬប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមរបស់យុវជន ឬអង្គការពិការភាព។ អាចមានក្លឹប ឬព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងសហគមន៍ ឬនៅស្ថាប័នអប់រំរបស់អ្នក។

ជំនួយលើការទាក់ទង

សេវាកម្មបកប្រែនិងបកប្រែផ្ទាល់មាត់	សេវាកម្មបញ្ជូនតប្រចាំជាតិ	សេវាកម្មបកប្រែឥតគិតថ្លៃ
គេអាចជួយបានបើអ្នកមិនចេះនិយាយភាសាអង់គ្លេស។ ទូរស័ព្ទ: 131 450 វេបសាយ: https://www.tisnational.gov.au	គេអាចជួយបានបើអ្នកត្រូវការសំឡេងទៅសារ សារទៅសំឡេង Auslan ទៅអង់គ្លេស ឬអង់គ្លេសទៅAuslan ។ ទូរស័ព្ទ: 1300 555 727 (និយាយនិងស្តាប់) វេបសាយ: https://www.accesshub.gov.au	គេអាចបកប្រែឯកសារសំខាន់ៗផ្ទាល់ខ្លួន។ សូមទៅមើលវេបសាយដើម្បីអោយបានដឹងថានរណាអាចប្រើសេវាកម្មនេះបាន។ ទូរស័ព្ទ: 1800 962 100 វេបសាយ: https://translating.homeaffairs.gov.au

ជំនួយលើការរស់នៅ

អ្នកគួររកជំនួយក្នុងពេលដែលអ្នកគិតថាអ្នកប្រហែលត្រូវការជំនួយ។

អ្នកមិនចាំបាច់ចាំដល់មានវិបត្តិទេមុននឹងសួររកជំនួយ។

អ្នកជំនួយផ្នែកសុខភាពផ្លូវចិត្តនិងការអោយឱវាទ (ទូរស័ព្ទ សារ និងតាមវេបសាយ):

- មូលនិធិ Blue Knot (<https://blueknot.org.au>)
- លីវលីន (<https://www.lifeline.org.au>)
- ប៊ីយ៉ែនប្លូ (<https://www.beyondblue.org.au>)
- Yarning Safe'N'Strong (<https://www.vahs.org.au/yarning-safenstrong>)
- QLife (<https://qlife.org.au>)
- លេខទូរស័ព្ទជំនួយសំរាប់កុមារ (<https://kidshelpline.com.au>)
- បណ្តាញគាំទ្រយុវជនវប្បធម៌ចំរុះ (<https://myan.org.au>)
- LGBTIQ+ សុខភាពអ្នកស្រាវជ្រាវ (https://www.lgbtiqhealth.org.au/disability_inclusion)

ព័ត៌មាននិងជំនួយពិការភាព

- សហព័ន្ធនៃអង្គការពិការភាពអូស្ត្រាលី (<https://www.afdo.org.au>)
- កុមារនិងយុវជនពិការភាពអូស្ត្រាលី (<https://www.cyda.org.au>)
- មជ្ឈមណ្ឌលពិការភាពអូស្ត្រាលី (<https://www.disabilityaustraliahub.com.au>)
- ច្រកផ្លូវពិការភាព (<https://www.disabilitygateway.gov.au>)
- បណ្តាញពិការភាពជនជាតិដើម (<https://fpdn.org.au>)
- ការរួមបញ្ចូលអូស្ត្រាលី (<https://www.inclusionaustralia.org.au>)
- សម្ព័ន្ធពិការភាពជាតិសាសន៍ (<https://www.neda.org.au>)
- ជនមានពិការភាពនៅអូស្ត្រាលី (<https://pwd.org.au>)
- ស្ត្រីមានពិការភាពនៅអូស្ត្រាលី (<https://wwda.org.au>)

ជំនួយផ្លូវច្បាប់

- ច្រកផ្លូវពិការភាព (<https://www.disabilitygateway.gov.au/legal/legal-services>)
- មជ្ឈមណ្ឌលច្បាប់សហគមន៍អូស្ត្រាលី (<https://clcs.org.au/legal-help>)
- មជ្ឈមណ្ឌលការងារច្បាប់ឥតគិតថ្លៃអូស្ត្រាលី (<https://www.probonocentre.org.au/legal-help>)
- ច្បាប់យុវជនអូស្ត្រាលី (<https://yla.org.au>)

ឈ្មោះទាក់ទងប្រចាំរដ្ឋ អនុរដ្ឋ និងជាតិ

រដ្ឋ/អនុរដ្ឋ	ក្រសួងអប់រំ	អ្នកស៊ើបអង្កេតតំរូវ	គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្ស
អនុរដ្ឋរាជធានីអូស្ត្រាលី (ACT)	នាយកដ្ឋានអប់រំ ACT: https://www.education.act.gov.au	https://www.ombudsman.act.gov.au	https://hrc.act.gov.au
ញូវសាយវ៉ែលស៍ (NSW)	ក្រសួងអប់រំនៃរដ្ឋាភិបាលញូវសាយវ៉ែលស៍: https://education.nsw.gov.au	https://www.ombo.nsw.gov.au	https://antidiscrimination.nsw.gov.au

អនុរដ្ឋខាងជើង(NT)	ក្រសួងអប់រំនៃរដ្ឋាភិបាល NT: https:// education.nt.gov.au	https://www.ombudsman.nt.gov.au	https://adc.nt.gov.au
ឃ្លីនិកសាឡាត	ក្រសួងអប់រំឃ្លីនិកសាឡាត: https://education.qld.gov.au	https://www.ombudsman.qld.gov.au	https://www.qhrc.qld.gov.au
អូស្ត្រាលីខាងត្បូង	ក្រសួងសំរាប់អប់រំអូស្ត្រាលីខាងត្បូង : https://www.education.sa.gov.au	https://www.ombudsman.sa.gov.au	https://www.equalopportunity.sa.gov.au
ថៃសមេនា	ក្រសួងសំរាប់អប់រំ កុមារនិងយុវជនថៃសមេនា: https://www.decyp.tas.gov.au	https://www.ombudsman.tas.gov.au	https:// equalopportunity.tas.gov.au/home
វិចិត្ររៀ	ក្រសួងអប់រំវិចិត្ររៀ: https://www.education.vic.gov.au	https://www.ombudsman.vic.gov.au	https://www.humanrights.vic.gov.au
អូស្ត្រាលីខាងលិច	ក្រសួងអប់រំអូស្ត្រាលីខាងលិច: https://www.education.wa.edu.au	https://www.ombudsman.wa.gov.au	https://www.wa.gov.au/ organisation/ equal-opportunity- commission
ជាតិ	ក្រសួងអប់រំនៃរដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី: https:// www.education.gov.au	អ្នកស៊ើបអង្កេតខំមិនវែល: https:// www.ombudsman.gov.au និស្សិតអន្តរជាតិ: https:// www.ombudsman.gov.au/complaints/ international-student-complaints	គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស : https:// humanrights.gov.au/complaints/ make-complaint

[https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/
information-resources-students-disability-and-their-caregivers](https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/information-resources-students-disability-and-their-caregivers)